

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu synes jeg, fru Irene Simonsen sådan i det hele bare tog udgangspunkt i, hvad der er regeringens tarv, og ikke så meget i, hvad der er børnenes tarv, og jeg kan egentlig godt forstå, at fru Irene Simonsen ikke svarede på hr. Morten Østergaards spørgsmål. Men jeg vil godt gentage det, for et af de reelle problemer for børnene i asylcentre er, at de lever under nogle kummerlige forhold med deres familier. Ligger der i regeringens forslag nogen ideer eller forslag til, at pladsforholdene for børnefamilierne skal forbedres – ja eller nej?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Der ligger ifølge de oplysninger, jeg har fået – ellers må man senere spørge ministeren om de mere konkrete økonomiske initiativer, det er ministerens initiativer – ikke noget om en væsentlig udvidelse af pladsen. Nej, det ligger der ikke noget om, men der ligger noget om en forskønnelse af bygningerne og områderne.

Men det, der er væsentligt for børnene, hvis hr. Jørgen Arbo-Bæhr ligesom havde lyttet til, hvad jeg sagde ud fra den erfaring, jeg har, hvor jeg er kommet på centre siden 1993, er, at der er blevet taget meget mere hånd om de her børn.

Det, der bliver taget yderligere hånd om nu, og som vi i Venstre har syntes er vigtigt, er, at der hele tiden er nogle aktiviteter for de her børn, så de ikke skal komme til at sidde i den situation, at de skal til at tage ansvar for deres forældres modvilje mod at rejse hjem. De skal have en hverdag med indhold.

Når jeg har været på besøg i centrene, har jeg mødt børn ude i skolerne, i daginstitutionerne eller legestuerne, og der kan jeg jo se de trives. Det er i øvrigt nogle vidunderlige børn, nogle skønne børn, det kan der ikke herske spor tvivl om. Og at de trives, er det, vi vil, men der er en opposition, der vil noget andet, og det er, at den politisk vil trække i en retning, hvor vi giver sådan et midlertidigt ophold, sådan at alle fremover får lov at komme ind i Danmark, når bare de bliver længe nok på centrene.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg kan altså desværre konstatere, at svaret på mit spørgsmål var nej. Der ligger ingen planer om at gøre noget ved et af hovedproblemerne for børnene, nemlig de meget trange pladsfor-

hold, som de har sammen med deres familie på centrene.

Så vil jeg godt spørge til det andet hovedproblem, som er påpeget af alle dem, der arbejder med de børn, nemlig de meget lange opholdstider på centrene, hvor f.eks. Dansk Røde Kors har sagt, at man maks. egentlig skal opholde sig der 1 år. Ligger der fra regeringens side nogen planer om at gøre noget ved de meget lange opholdstider? Og nu spørger jeg ikke til, om forældrene skal bare rejse hjem og sådan noget, jeg spørger til den reelle situation, hvor børnefamilier i dag opholder sig i op til 7 år på asylcentre. Er der nogen planer om, at man skal prøve at få de børnefamilier ud af asylcentre? Er der nogen planer om at forbedre på det punkt – ja eller nej?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Først vil jeg sige, at hovedproblemet for børnene er forældrenes situation. Det er det største problem for børnene. Hvis der er noget, der går børn på, er det at se forældre, der er uafklarede, som er frustrerede, det er det værste, man kan byde et barn.

Derfor sætter regeringen også ekstra midler af til – og jeg ved godt, det ikke er det svar, hr. Jørgen Arbo-Bæhr vil have, men det er det svar, vi i Venstre er tilfreds med – at sørge for, at det hurtigst muligt bliver muligt at få de mennesker sendt hjem til en god start i hjemlandet og også en god start for børnene. Hvis man hørte efter min ordførertale, ville man høre, at jeg af hele mit hjerte mener, at den bedste gave, vi kan give de børn, er at klæde dem på til at kunne klare sig godt, lige så snart de er hjemme, og få skabt en fremtid dér.

Kl. 16.10

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det bærende argument i regeringens argumentation fra statsministeren over ordføreren, vi har stående nu, og i øvrigt helt ud til Dansk Folkepartis ordfører, er jo, at det her er forældrenes ansvar, det er forældrenes skyld, det er forældrene, der er problemet.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Irene Simonsen: Har vi ét andet eksempel fra dansk socialpraksis, hvor vi straffer børnene for det, forældrene gør? Er der noget som helst andet sted i Danmark, hvor vi fastholder børn, der virkelig er kommet i klemme, og som bor under